

Presa de possessió de Joaquim Pérez Sánchez con a nou membre de l'EMD

Concurs de composició del poble de Jesús El teu somni realitat

Us informem del que serà el primer concurs de composició musical del nostre poble, Jesús. Consisteix en compondre una cançó i poder-la mostrar a tot el nostre poble.

BASES DEL CONCURS:

- La cançó haurà de ser escrita en català.
- La seva durada haurà de ser, mínim 3 minuts i màxim 3.50 minuts.
- El tema és lliure i l'estil també.
- El termini d'entrega finalitza el dia: 06-06-2005
- El cantant o grup de persones autors i cantants de la cançó pot tenir el nombre de membres que es vulgui.
- El cantant o cantants hauran

d'escollir un nom artístic.

- El jurat estarà format per músics i membres de l'EMD. La seva decisió serà inapel·lable.

- El veredict del jurat serà fet públic durant el Festival Fi de Curs de l'Escola de Música que se celebrarà el diumenge 19 de juny, a les 19.00 h al Casal Jesusenc.

- La cançó passarà a ser propietat de l'EMD de Jesús.

- Està obert a tothom.

ENTREGA DE LA CANÇÓ:

- S'ha d'entregar a l'edifici de serveis de l'EMD de Jesús, amb una maqueta de la cançó preferiblement en CD, una partitura de la cançó i un paper amb la lletra, que estarà a dins

d'un sobre gros amb pseudònim del grup i el nom de la cançó. Dintre d'aquest sobre n'hi haurà un altre, més petit, amb les dades personals del compositor o compositors, la seva edat, i el nom de la cançó.

PREMIS

- Enregistrament de la cançó en un CD que es promocionarà per les nostres terres i que es posarà en venda al nostre poble.
- Entrega d'un diploma i d'altres obsequis.
- Promoció per actes públics i mitjans de comunicació, per tal de donar a conèixer els nous cantants del nostre poble.
- Enregistrament d'un videoclip.

Escola de Música M. Martines i Solà

Visita a l'exposició "Música per veure"

Va arribar el dissabte 7 de maig i ens vam trobar a la plaça de la Creu: Neus, Ruben, Maite, Judit, Paula i Magda, per anar a veure una exposició de música que hi ha a Tortosa (per cert, si us interessa estarà fins el 29 de maig).

Els pares ens van allargar a Ferrières amb cotxe, vam creuar el pont i vam donar un tomb pel centre abans de fer cap al Palau Oliver de Boteller (on està la Biblioteca dels grans!) per veure l'exposició.

Vam esperar que arribés el guia per començar la visita... van obrir les portes, i a la sala hi havia 100 instruments, la majoria antics i dels cinc continents.

Estaven classificats en quatre famílies, us en fem cinc cèntims.

-Els idiòfons: que són els que sonen per sí mateixos, com els tambors d'esclètxa (fets amb troncs buidats amb les mans de nens i molt decorats), gongs i campanes asiàtiques, xilofons africans...

- Els membranòfons, que sonen gràcies a una membrana: com els tambors. N'hi havia de tots tipus: però, tots fabricats pel propietari del tambor. Alguns eren ben especials, com el tambor del xaman de la tribu, o com un altre fet amb cranis.

-Els aeròfons. Funcionen amb aire, com trompes africanes o flautes de diferents classes, la més especial era una que es bufava exclusivament amb el nas, ja que pensaven que la boca era impura per a tocar aquella flauta.

- I, els cordòfons. N'hi havia d'una o de moltes cordes. Un dels més grans i curiosos era un instrument xinès que només podia ser tocat per les dones i que era molt difícil d'aprendre.

Tots molt interessants. A més, ens van contar que venien del País Basc. Una família d'allà es dedicava a viatjar i reunir instruments que, o bé els donaven o que compraven. A sa casa en tenien un total d'uns 2.500 i allò només n'era una mostra.

Va ser molt guai! I per a rematar el matí ens vam comprar una pasteta dolça. Vam agafar el bus i cap a Jesús.

Maite Grau, Judit Domènech,
Ruben Mascarell, Neus Matínez,
Paula Valldepèrez

"Música per veure". Fundació Caixa de Tarragona. Podeu visitar l'exposició fins el 29 de maig al Palau Oliver de Boteller.

Viatge de la Banda a Andorra

Com us vam prometre a l'anterior Informatiu us relatarem el viatge que van fer els membres de la Banda a Andorra, per això res millor que ens ho contin els propis protagonistes, us transcrivim el relat que han fet un grup d'alumnes:

"Va ser divertit, vam sortir des del cole a les 7 del matí. Vam començar el viatge molt il.lusionats, nerviosos, impacients, etc. Algú es va marejar...

Com que vam arribar prompte, els profes van decidir para al Punt de Trobada. Vam comprar-nos xocolata, pistoles de boles, regals per a la família, coses per al cole, jocs de la play i menjar per a l'habitació.

Quan vam arribar a l'hotel ens van instal.lar a les habitacions. Era "superpijo": el menjar molt refinat i ens tractaven de vostè amunt i avall.

A la tarda a Caldea. Quina passada, va ser molt "xulo", va nevar i tot quan estàvem a la piscina exterior (ens banyàvem i ens queia neu al cap!). Hi havia saunes, piscines, jacuzzis, banys turcs i romans, sales amb gel... I n'hi ha que van ser vives i es van anar a fer un massatge i tot.

Després de sopar ens vam canviar, i cap a Skating al Palau de Gel d'Ordino, que ens estaven esperant. Ens va agradar molt, gairebé tothom va caure a terra i vam acabar baldats. A alguns els van sortir ferides als peus de les botes, perquè eren molt dures. I, a l'hora de dormir... no vam dormir, vam fer festaaa. Bé, el que ens van deixar!

En son demà, dia lliure i de compres. Cada grup va marxar amb el seu professor. De natros, les xiques vam anar a Júlia, Mango, Zara... on també trobàvem a altres grups; els xics van voltar totes les botigues que hi havia

amb jocs per a la Play (Magda estava avorrida de tant joc!).

Quan vam tornar per dinar, Jaume havia quedat amb la cantant Marta Roure, que ens va vindre a visitar i a firmar alguns autògrafs. Vam estar xerrant una estoneta amb ella.

I, després de fer un guinyotet (els

xics) cap a l'autocar, i tots mig adormits. Vam arribar a Jesús i ja teníem a tots els pares/mares esperant. Natros contents i molt cansats.

4t de Grau Elemental
Mireia Jaime, Cinta Blasco,
Andrea Arasa, Jarom Hernández, i
Joan Olivias

XXXXXXXX XX XXXXXXXX . XXXXXXXXXXXX XXXXXXX
XXXXXXXXXX XX XX XXXXXX XX XXXXXXXX 19 XX XXXXX
XXXX: 19.00 . XXXX: XXXXXX XX XXXXXXX

XXXXXXXX XX XXXXXXXX . XXXXXXXXXXXX XXXXXXX

Per al proper curs 05/06, tindrem com a *novetat* la incorporació de diferents Tallers setmanals, a més de les matèries que ja s'imparteixen a l'Escola. Són els següents:

- Informàtica musical
- Cant modern
- Dansa contemporània
- Dansa moderna

Hi podreu accedir tant els actuals alumnes com tots aquells que en vulgueu participar. Si esteu interessats podeu passar a informar-vos per les oficines de l'Edifici de Seveis.

Cicle Xerrades Les tribus urbanes

Xerrada de Josep Vallés Herrero (28/04/2005)

1. EL NEOTRIBALISME ADOLESCENT

L'adolescent, en la cerca de la seva identitat (davant de tot allò que és parental), abandona el "temps familiar" (els menjars, veure la televisió, els caps de setmana, les nits), intentant sortir a les nits, renunciant a anar amb els pares, etc. Per altra part, el temps regalat (la ronda diària, la rutina setmanal i la temporada anual), establerta en les societats tradicionals, falta espontaneïtat, creativitat i novetat al món social, per això és reconvergit i invertit pels adolescents, principalment els caps de setmana i a la nit, es troba lligat inevitablement amb els joves, que ho viuen especialment els caps de setmana (es pot pensar en les rutes nocturnes pels locals de moda, on regnen els "pastillers", es pot pensar en el fenomen dels "after hours"...). És aquesta la manifestació més clara de la lluita contra la reglamentació horària, imposada pels pares.

La temporalitat és viscuda com una transgressió de l'ordre parental. La repetició d'aquest ritual festiu permet atenuar l'angoixa pròpia d'allò que és present, ja que al mateix temps com a projecte, el futur ja no serveix d'argamassa a la societat, el ritual al confortar el sentiment de pertinença, pot jugar aquest paper i permetre, així, l'existència de grups.

La inclusió en el grup marca inevitablement un abans i un després. L'adolescent no entra a la tribu com una finalitat de trobar algun benefici a llarg termini, la seva única prioritat és actual: **la cerca d'una identitat col·lectiva viscuda en un present grupal**. El jove, en la seva incorporació a la dinàmica tribal trenca amb el seu passat, "no tribal" i familiar, i

entra en un present: ja és membre de la tribu, molts cops la realització d'algun ritual li donarà el passaport necessari per considerar-se membre autèntic del grup. Encara que la ruptura amb la família no és total, ja que continua existint un nexa materialitzat en la dependència econòmica dels pares i dormir encara a casa seva, exceptuant, clar està, aquells casos en els que s'abandona la llar paterna.

En el present grup influiran les biografies individuals de cadascun dels seus integrants. Un cop integrat al grup amb els seus iguals, abandona el seu passat (vincles familiars) per a viure una biografia grupal plena d'activitats i d'un estar junts. És llavors, quan entra en contacte amb el seu passat històric de la tribu, el qual comença a escriure's a partir del seu naixement, en una ciutat al voltant d'una persona un grup, el qual es convertiran en els seus herois i models a identificar.

A aquest fet se li ha de sumar els successos que hagi protagonitzat la tribu constituint-se en la memòria col·lectiva del grup, memòria que quedarà recollida, i en les revistes o retalls de premsa que els seus mem-

bres recullen i guarden, creant-se un autèntic arxiu històric i que es transmet oralment.

El futur no serà a llarg termini: és un futur quasi immediat que ve marcat per la realització d'activitats conjuntes, com ara anar a un concert, realitzar sortides nocturnes per anar a ballar, beure en un bar, assistir a un partit de futbol, etc.

És així com la "festa" es presenta com quelcom que ordena un temps present, mentre que el futur com una concepció utòpica és interpretat de diferents formes segons cada tribu o grup: des del crit punk (*No future*), fins a la creació d'un futur cibernètic dels ciperpunkis o ciberhippies, o per l'apatia d'un futur difícil segons els grunges.

2. LES TRIBUS URBANES COM A REFLEXIÓ DE DIVERSOS SABERS

El fenomen que denominem "tribus urbanes": els escamots, bandes, o, simplement, agrupacions de joves i adolescents, que es vesteixen de manera pareguda i cridanera segueixen hàbits comuns i es fan visibles, sobretot, a les grans ciutats.

El fenomen va començar a ocu-

Disciplines i discursos	Conceptes clau
Medicina	Disturbis neuronals
Neuropsiquiatria	Síndromes paranoides i esquizoides. Patologies mentals i relacionals.
Criminologia	Conductes desviants. Mesures preventives i repressives. Discurs policial i tipologies delictives.
Psicologia social	Desviació. Autodestrucció. Marginació.
Sociologia	Grups gregaris i líders carismàtics. Anomia. Construcció social de la realitat. Violència instrumental i expressa.
Antropologia	Conflicte interracial. Violència simbòlica. Intensitat relacional. Territorialitat i vincle. Sistemes culturals: producció i transmissió.
Etologia	Territori: marques i senyals. Conflictes jeràrquics, grups, escamots, manades i altres formes organitzatives.
Semiòtica	Construcció discursiva de la identitat. Circulació del sentit. Manipulacions i interpretacions de textos. Actuacions i representacions.
Comunicologia	Estratègies i tàctiques comunicatives, difusió i propagació de models, missatges i recepció, relacions i influències entre individus i grups. Mitjans.
Discurs mediàtic	Barreja de tots els altres discursos i especularització.

par-nos aproximadament al 1991, un moment en què l'emergència d'aquestes tribus es feia molt notòria als mitjans i als carrers. Aquells tractaven, no sense cert sensacionisme, de les malifetes de grups violents –com els skins– o dels efectes del vandalisme sobre el mobiliari urbà... Mentrestant, els centres i perifèries de les grans ciutats es poblaven de joves que significaven la seva rebel·lia, o simplement la seva diferència, ocupant espais i temps –especialment les nits– que fins el moment estaven reservats a la normalitat.

Poc a poc, la inicial preocupació pels fenòmens violents relacionats amb aquests grups va anar obrint pas a altres interessos. Les tribus urbanes es presentaven com potencials fons d'agressivitat i com el resultat d'innombrables tensions, contradiccions i ansietats que em-

barguen a la joventut contemporània.

El següent esquema correspon als coneixements i mètodes que s'han ocupat amb major interès del fenomen de la violència urbana i les tribus.

Podríem citar algunes de les tribus urbanes existents més comuns:

B-BOYS O RAPEROS
HEAVIES
SKINHEADS (caps rapats)
SINISTRES
PUNKS
RAPEROS
PIJOS
HOOLIGANS, ULTRAS,
BOJOS NOIS
HARDCORES
OKUPES
SKATERS
HIPPIES
MODS
ROCKERS

LOLAÏLOS

Són moltes les subcultures que existeixen en el nostre país, però he citat algunes de les més usuals, ja que no vull estendre'm massa.

3. ACTITUDS DELS PARES I ELS EDUCADORS:

Lluís Folch i Camarasa, psiquiatra i educador, comenta les virtuts dels pares que tenen menys conflictes amb els seus adolescents ja que la pertinença a alguna tribu o altres conflictes de l'adolescència poden causar preocupació a pares i educadors i assenyala:

1. Serenitat...
  - No dramatitzen... són sincers, estan tranquils (no indiferents)
  - No són irònics o sarcàstics envers els seus fills o envers la joventut
2. Són discrets...
  - Viuen a prop dels fills, però no a sobre
  - Saben respectar la intimitat dels seus fills i no fan comparacions amb ningú
3. Tenen fermesa...
  - Els adolescents necessiten límits. Estimar i no aprovar segons quines conductes és compatible.
4. Són pares conseqüents...
  - Coherents. La parella està d'acord en els aspectes fonamentals
5. Saben escoltar... i dialogar
  - que és invitar a enraonar. S'interessen per les seves coses.
6. Són tolerants...
  - Hi ha coses: –importants, menys importants i gens importants.
7. Els fan responsables...
  - Donant-los llibertat amb mesura, d'acord amb les seves possibilitats.
8. Respectar afeccions, gustos i inclinacions.
9. Estan atents a tot el que passa...
10. Si cal advertir-los ho fan sense aixecar la veu.

PER SABER MÉS...

- Costa, Pérez Tornero. Tropea (1996). "Tribus Urbanas". Ed. Paidós.
- Folch i Camarasa, Lluís i altres (1994): "Educar els fills cada dia és més difícil". Ed. Eumo, Universitat de Vic.
- Galbraith, J. (1981): "La era de la incertidumbre". Ed. Plaza&Janés.
- Toffler, A. (1992): "La tercera Ola". Ed. Plaza&Janés.
- [Http://www.fueradeclase.com](http://www.fueradeclase.com) (2003/2005) "Guía para la vida. Tribus urbanas".